

ване, че той даде пари, подправиха го и отъ тогазъ направиха и подслонъ за слѣпитѣ, за хромитѣ.—

Бистра.

Подслонътъ е голѣма добрина. Колкото недѣгави има тѣдѣва, ако не е подслонътъ!

Баба Спаса.

Каква добрина! Цѣлата околностъ праща болнитѣ си. Само за това човѣкъ може да бѣде въ рай. На толкози клетници да дадешъ подслонъ. (Замълчава се и слѣдъ малко става) Азъ много се забавихъ, заприказвахме се, пѣкъ работата не чака.

Бистра.

Не бързай толкова. Еремия трѣбва вече да си доди, а до тогазъ — поприказвай ми. Ти тѣй хубава разказвашъ! (Като помедна отдалечъ нарисуваното) А тамъ се виждали вѣщцигѣ на хоро а? Знаешъ ли, бабо Спасо, какво, като ми разправяше за тия вѣщци, доде ми на умъ да ги нарисувамъ ей тамъ край маяка, като съ люцинали хорото си и се заканятъ —

Баба Спаса.

Все грѣхстни работи ще ти додатъ на ума. Че вѣщцици рисуватъ ли се. (Услушва се)

Мълчание. Чуватъ се стѣпки.

Бистра.

Еремия е.

Баба Спаса.

Тогазъ да отивамъ (излиза)

II.

Явява се Еремия. Той е около 30 годишенъ,